

— Милостъ, господарю! Не можахме да изпълнимъ поржчката ти.

— Царска дума назадъ се не връща, — казалъ царьтъ и заповѣдалъ да свалятъ болярскитѣ имъ дрехи и да имъ надянатъ свинарски, предъ очитѣ на народа.

Тогавъ царьтъ се обърналъ къмъ народа:

— Който отъ васъ изпълни волята ми и изплете вжже отъ пѣсѣкъ, ще получи болярскитѣ дрехи, ще го взема за съветникъ и ще изпълня първата му молба.

Народътъ се оживилъ. Всички се спуснали къмъ брѣга на морето да си опитатъ щастието. Отишелъ и синътъ на скрития старецъ. Плелъ, плелъ — нищо не излиза. Сетилъ се тогавъ за баща си и решилъ да се посъветва съ него. Отишелъ въ планината. Баща му го изслушалъ, усмихналъ се и му казалъ:

— Ехъ, синко, че това е много лека работа. Поискай само отъ царя да ти даде едно малко парче вжже отъ пѣсѣкъ за моделъ и ще видишъ колко скоро ще изплетешъ вжже не за една, а за сто лодки.

— Вѣрно, — рекълъ синътъ и на третия день точно, когато всички се отчаели, той похлопалъ на царската порта.

— Азъ ще изплета вжжето, царю честити, — заговорилъ синътъ, но дойдохъ да ми дадешъ едно малко такова вжже отъ пѣсѣкъ за моделъ.

Плѣсналъ ржце царьтъ Харесалъ му умниятъ младежъ, направилъ го свой съветникъ и го запиталъ какво желание има, за да бжде изпълнено.

